

آینه‌های روبه‌رو

حاشیه‌های هفت

■ شرق: مجری برنامه «هفت» اعلام کرد که نمی‌تواند به مسایلی همچون برنامه ۹۰ برپرداز، این حداقل هدفی بود که از ابتدای ساخت این برنامه قرار بود به آن برسند. اما ماجراهایی که بعد از سخنان فرج‌الله سلحشور پیش آمد و عدم انعکس واکنش‌ها سبب شد نایب‌رئیس انجمن سینماگران در سخنانش از آنچه عدم شفافیت برنامه هفت می‌خواند، انتقاد کرد و گفت: برنامه ۹۰ شفافیت ویژه‌ای دارد که این شفافیت تواسته به آن برنامه کمک ویژه‌ای کند، اما متأسفانه برنامه تحلیلی عرصه هنر که برنامه هفت است، شفافیت لازم را ندارد. وی ادامه داد: در هفته گذشته اتفاقی غیراخلاقی در عرصه ورزش افتاد و شما هر کتالی از تلویزیون را که می‌دیدید در نگوئش این عمل و آسیب‌شناسی آن صحبت می‌شد. اما در هفته‌های قبل دیدیم که کارگردانی نسبت ناروایی را به زنان و خانواده سینما منتسب کرد. حال چرا حتی برنامه‌ای مانند هفت که احصارا به سینما توجه می‌کند از کتار این صحبت‌ها به راحتی گذشت؟ چرا هیچ‌کس این حرف‌ها را آسیب‌شناسی نکرد زارعی گفت: نمی‌دانم، هیچ‌کس نگفت آن بزرگوار که تمام اعتبارش را از فیلم‌هایی با موضوع قرآنی گرفته است چگونه می‌تواند چنین نسبتی را به برخی منتسب کند و حتی آقای رسایی، نماینده مجلس نیز در این برنامه یکی از آثار مورد قبول‌شان فیلم این کارگران بود و هیچ صحبتی هم از هتک حرکت انجام شده به میان نیامد. این بازیگر در پایان سخنانش تاکید کرد: می‌خواهم به‌عنوان برادر مسلمان از ایشان بپرسم، آیا ما بازیگران زن سینما انقدر ارزش نداریم که بزرگتری از ما حمایت کند؟ آن کارگردان، خواهران و مادران ما را مورد مخاطب قرار داده است و ما این موضوع را پیگیری خواهیم کرد. سپس فریدون جیرانی در پاسخ به انتقاد زارعی درباره عدم شفافیت برنامه هفت تصریح کرد: خط قرمزهای برنامه هفت با برنامه ۹۰ کلاما متفاوت است و ما نمی‌توانیم وارد برخی از بحث‌ها شویم اما ما از آن صحبت‌ها نزاحت شدیم، در ادامه برنامه جت(اسلام)المسلمین حمید رسایی، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی روی خط برنامه هفت آمد و در پاسخ به سخنان میرزا زارعی اظهار کرد: خانم زارعی می‌گویند که چرا من از سربال یوسف پیامبر خوشم می‌آید، من به‌عنوان یک روحانی و یک شهروند ایرانی مانند بسیاری از افراد دیگر از این فیلم که مضمونی قرآنی داشت، خوشم آمد و وی تاکید کرد: شاید کارگران فیلم خطایی داشته باشد، اما من نمی‌توانم این نوع نگاه هنرمندان را بپذیرم. به نظر من اگر آقای سلحشور صحبتی کرده‌اند که باید خوششان پاستخو باشند و برنامه هفت می‌تواند ایشان را دعوت کرده تا او درباره حرف‌هایش توضیح دهد. این عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی در پاسخ به این مطلب فریدون جیرانی که برنامه هفت نمی‌تواند مانند برنامه ۹۰ شفافیت داشته باشد، تصریح کرد: چرا واقعا نمی‌توانید مانند برنامه ۹۰ شفافیت داشته باشید؟ شفاف‌سازی به سالم‌سازی

سینما کمک خواهد کرد و برنامه هفت حتما باید عیب‌ها و معایب را کاملا بگوید. رسایی در ادامه مسایل موجود میان خاتمه‌سینما و معاونت سینمایی را یکی از بحث‌هایی دانست که می‌تواند در برنامه هفت مطرح شود.

ادامه از صفحه ۱۱

تکتهد دیگر در فیلم «به‌حقیقتند»، تاکید بر جماعت‌محوری است. همه شخصیت‌های فیلم در خدمت یک شخصیت قرار دارند و سر رشته همه اتفاقات و مناسبات به او می‌رسد. «پسند» مرکز ثقل فیلم است و شخصیت‌های دیگر فردیت یا هویت درون‌متنی از خود ندارند. حتی مادر و دایی که تشخیص بیشتری نسبت به بقیه دارند، بودن و تاثیرگذاری‌شان در فیلم منوط به شخصیت «پسند» است و بدون ارتباط با تحولی که قرار است در زندگی او رخ دهد، محلی از اعراب ندارند. شاید بگوییم فیلمساز بر همین نکت در جامعه سنتی انگشت گذاشته و به واقعیت موجود متعهد مانده است. اما می‌خواهیم پرسیم اصلا اگر ماجرای «به‌حقیقتند» نه در یزد که در تهران، شیراز یا مشهد می‌گشت، چه‌وجه تمایزی با آنچه هست پیدا می‌کرد؟ یا در این صورت جز بر گشتن لچه‌ها و احیانا حذف حوض و شیشه رنگی و بادگیر از فیلم، تغییر دیگری هم لازم بود؟ سوال اینجاست که نقش‌های فیلم (رما رامین فرا، اصغر همت، رضا کبیریان، هدایت هاشمی و...) می‌توانند متعلق به هر نقطه و جغرافیایی باشند و داستان «ازواج» «پسند» نیز در هر جایی از ایران می‌تواند رخ دهد. داریوش مهرجویی در «همان‌امان»، میهمانی‌ای را به تصویر می‌کشد که طی آن همه همسایه‌ها در خدمت یک عروس و داماد هستند و قرار است آن دو مرکز ثقل قصه باشند. ولی با این حال و با وجود فضای طنز حاکم بر فیلم، همه شخصیت‌ها واجد تشخیص منحصر به فرد هستند و در پلان‌ها و دیالوگ‌هایی مجزا، فردیت و تشخیص خود را بروز می‌دهند. در «به‌حقیقتند» بیش از خود آدم‌ها، کش‌های آدم‌هاست که اهمیت دارد. «به‌حقیقتند» تابلویی واقعی، زیبا و خوش آب و رنگ است اما واقعیت را به صورت تخت و سطحی بازگو می‌کند و وارد درون شخصیت‌ها و اتفاقات نمی‌شود. میرکریمی در فیلم «به همین سادگی» از واری روانی رئالیستی و نمایش زندگی یک زن، توانست درونیت و فرورودگی‌های شخصیتش را به خوبی ترسیم کند ولی در «به‌حقیقتند» با وارد کردن شخصیت‌های بسیار و تجمیم آنها به صورت جماعت یا توده، همه را معطوف به یک شخصیت (پسند) کرده و از چنین شخصیت‌های خوش‌جلوه ولی بی‌شناسنامه برای آرایه یک تابلوی مینیاتوری زیبا ولی تخت و فاقد پرسکتیو بهره گرفته است.

ادب‌و‌هنر

عادل یزدوده

کارگردان

برای تئاتر عروسکی می‌توانم هم گریه کنم، هم بخندم. خنده می‌کنم از آن جهت که هنوز فراموش نشده و با وجود همه مشکلاتی که برای تئاتر کودک وجود دارد هنوز جان دارد و زندگی می‌کند. گریه می‌کنم چون مشکلات بسیاری بر سر راهش وجود دارد. برای تئاتر کودک و نوجوان پلان و نقشه دیده نشده است و تئاتر عروسکی نیاز دارد در اتاق فکر بزرگی به بحث و بررسی گذاشته شود. هر کاری که ما می‌کنیم سوسوی امیدوی است که ما هنوز زنده هستیم. زنده هستیم تا هزارگاهی جشنواره‌ای برگزار شود که به ظاهر باید اتفاق بزرگی باشد اما نیست. بزرگان باید تمام هم و غم خود را برای تئاتر

عروسکی بگذارند. به وسیله تئاتر عروسکی می‌توانیم زیرساخت فرهنگی، اجتماعی و اخلاقی جامعه را سروسامان دهیم. ساختار این تئاتر بسیار پیچیده است زیرا مخاطبان این تئاتر نسل آینده‌ای است که فردا مدیریت کلان جامعه را بر عهده خواهد داشت و ما باید برای آینده آنها را آماده کنیم. باید کلان فکر شود. کانون دارد تلاش می‌کند اما نهادهای دیگر مثل شهرداری و آموزش‌وپرورش هم باید در این زمینه کمک کنند. با یک رویکرد بسیار منطقی کانون دارد به صلابت گذشته‌اش برمی‌گردد، البته این امر هم نیازمند حمایت‌های مادی و معنوی است. هماهنگی‌ها در حال شکل‌گیری است و فقط

در سرزمین آفتاب تابان

«پایان» کیارستمی آغاز شد

عباس کیارستمی در تهران

تاکاناشی، بازیگر جوانی که در فیلم جدید کیارستمی بازی دارد، پیش از این مدل بوده و در سال ۲۰۰۸ با بازی در فیلم Goth در ژاین معروف شد. فیلمبرداری فیلم جدید کیارستمی در شهرهای یوکوهاما و توکیو صورت خواهد گرفت. تولید این فیلم بر عهده شرکت فرانسوی MK2 است که تاکنون ۹ بار با کیارستمی همکاری کرده. پخش‌کننده «پایان» شرکت «یوروپیس» است که پخش‌کننده ژاپنی فیلم‌های

کیارستمی است. این درام عاشقانه که بودجه ۴/۸ میلیون‌دلاری برای آن در نظر گرفته شده است، ابتدا قرار بود از ماه جاری میلادی در ژاین ساخته شود که دچار تغییر شد. ناتانل کارمیتز از شرکت فرانسوی MK2 پروداکشنز تهیه‌کننده فیلم، گفت: «این فیلم ادامه «کپی برابر اصل»، فیلم قبلی کیارستمی است و نگاهی به عشق در ژاین دوران معاصر دارد.»عباس کیارستمی همچنین در فیلم آینده عادل براچی به

پاینده و نقد آدم‌های غلامی

مجموعه داستان «آدم‌ها اثر احمد غلامی با حضور حسین پاینده به‌عنوان منتقد روز سه‌شنبه ۱۷ آبان از ساعت ۱۷:۳۰ در فرهنگسرای ارسباران نقد و بررسی خواهد شد. این مجموعه را اسال گذشته ثالث منتشر کرد. در این مجموعه، درلستان بر محور یک شخصیت شکل گرفته‌است.

صدرعاملی و شور جه، داور جشنواره فیلم کودک

گیتی خلمه (کارشناس سینمای کودک)، جمال شورجه، رسول صدرعاملی و محمد لودوی، اکبر نبوی (منتقد سینما)، غلام‌ضارضانی(نویسنده کارگردان)ومحمدرضا عرب (نویسنده و کارگردان) وظیفه دوری بخش مسبقه سینمای ایران در بیست‌وپنجمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودک‌ونوجوان را برعهده دارند.

لئونارد کوهن با ایده‌های قدیمی می‌آید

رولینگ استونز: شش سال از انتشار آخرین آلبوم لئونارد کوهن می‌گذرد و او به زودی «یده‌های قدیمی» را روانه بازار می‌کند. کوهن در شش سال گذشته بعد از مدت‌ها سکوت دوباره به روزهای اوج خودش بازگشت و خیرسازترین کنسرت‌ها را در سراسر اروپا و آمریکا و کانادا برگزار کرد و حالا قصد دارد با آلبوم جدیدش دوباره به روزهای اوج خودش بازگردد. کوهن در یک سال گذشته مشغول ضبط این آلبوم جدید بوده؛ آلبومی که به نوعی یاد آن را بازگشت به روزهای قدیم دانست، او خود معتقد است ترانه‌های این آلبوم بی‌آنکه او خواسته باشد حال و هوای ترانه‌های دهه ۸۰ را برای او تداعی می‌کند. کوهن نسبت به فروش و استقبال از این آلبوم جدید امیدوار است، او می‌گوید: «ترانه‌های این آلبوم اغلب مربوط به دوره‌ای است که به قول دوستان عزلت‌گزیده بودم. در واقع بعد از برگزار کردن تور جهانی و استقبالی که از ترانه‌های دهه هشتادم در آن تور شد به نظر رسید می‌توانم آلبوم جدیدم را در همان حال و هوا آماده کنم.» آخرین آلبوم او شش سال پیش منتشر شد، اما آلبوم هیتز عزیز چیزی نبود که انتظارش می‌رفت و کوهن ۱۵سال تمام از عالم موسیقی دور شد و در این حین شکست‌های زیادی را متحمل شد.

جشنواره موسسه فیلم آمریکا با اولین نمایش جهانی فیلم سینمایی «جی، اِدگار» کلید خورد. ناموی واتس، آرمی هر، جودی دنج، جاش لوکاس و کن هوارد دیگر بازیگران «جی، اِدگار» هستند که نمایش آن با استقبال تماشاگران مواجه شد.

گزارش تصویری

تماشاجی‌های مختلف با آثار درگیر شوند. در حالی‌که یک تئاتری که تنها دو یا سه بار در این وسعت جغرافیایی کشور اجرا می‌شود در حقیقت حیف شده است. در حالی‌که استان‌های دیگر عاجز از رسیدن

سر صحنه‌اند مخاطبان هر تئاتر زیر یک‌میلیون نفر هستند. چرا آنها نباید آثار را ببینند؟ زمانی که اجراها محدود است، کارها دیده نمی‌شود و درآمدزایی برای گروه‌ها ندارد در نتیجه بچه‌ها ناامید می‌شوند و به نتیجه نمی‌رسند. من اعتقاد دارم گروه‌های نمایشی ما، این توانمندی را دارند که در تمام ایران و حتی در دنیا دیده شوند. اما تعداد کم اجراها مشکل اساسی ماست. در برنامه‌ریزی‌های آینده باید شهرستان‌ها و نقاط گوناگون ایران در نظر گرفته شوند. زمانی که اجراهای تئاتر عروسکی در تمام ایران صورت گیرد، تاثیرات فرهنگی ناشی از این امر را در ارتقای فرهنگی مملکت‌مان شاهد خواهیم بود.

نام «شنایی با لیلیا» فیلمنامه مشترک را با وی نوشته است. در این فیلم لیلیا حاتمی بازی دارد. کیارستمی با آخرین ساخته‌اش «کپی برابر اصل» در جشنواره کن ۲۰۱۰ حضور داشت که جایزه بهترین بازیگر زن را برای «ژولیت بینوش» به‌همراه آورد. فیلمبرداری «کپی برابر اصل» به طور کامل در ایتالیا و به همراه عوامل فرانسوی ساخته شده است. کمپانی MK2 و BB فیلم فرانسه تهیه‌کنندگان «کپی برابر اصل» بودند. MK2 در مشارکت با بیبی فیلمز و فرانس‌سه بر حمایت کانال پلسوس و CNC این فیلم را تهیه کرد و طبق اعلام انجمن فیلم توسکانتی، ۶۰۰ هزار دلار کمک مالی به فیلم «کپی برابر اصل» شد. «کپی برابر اصل» هم درباره نویسنده‌ای بود که کتابش برنده جایزه بهترین ترجمه سال شده است. او برای انجام مصاحبه مطبوعاتی به فلورانس آمده و عنوان می‌کند ایده کتابش را در فلورانس به دست آورده است. در این سفر او با زنی که صاحب یک گالری عتیقه است، آشنا می‌شود و بحث‌های متعددی درباره اصل بودن و کپی بودن اشیای عتیقه میان آنها انجام می‌شود، براساس آمار منتشرشده در وب‌سایت‌های مربوط به فروش جهانی فیلم‌های در حال اکران، این فیلم فروش حدود شش میلیارد تومان را در کشورهای نمایش دهنده داشته است.

بزرگداشت عزیزالله عطار دی در کتابخانه ملی

شرق: کتابخانه ملی با هم‌راهی کتابخانه مجلس، بزرگداشت عزیزالله عطار دی محقق تاریخ و فرهنگ اسلام و خراسان شناس را برگزار کرد. در این مراسم اسحاق صلاحی، رئیس کتابخانه ملی ایران و رسول جعفریان رئیس کتابخانه مجلس شورای اسلامی درباره آثار این استاد تاریخ اسلام صحبت کردند.

توقیف یک نمایشگاه نقاشی در تهران

روز پرتوی:مسوولان دفتر هنرهای تجسمی از ادامه یک نمایشگاه نقاشی در تهران مناعت کردند. اهالی تجسمی که هنوز خاطره سخت‌گیری‌های این دفتر در لزوم رایحه عکس آثار را قبل از برپایی نمایشگاه از یاد نبرده‌اند، روز چهار شنبه یازدهم آبان شاهد توقیف نمایشگاه «شروین پاشایی» در گالری سیحون بودند.

تهیه‌کننده این آلبوم خودم هستیم. در ایده‌های قدیمی ۱۱ آهنگ اجرا کردم‌ام که فقط یکی از این آهنگ‌ها را در طول تور دنیایی که بر گزار کردم نوشت‌ام، اما بقیه‌اش مال قبل از تور‌هاست. در این آلبوم بار دیگر انجانی توماس همراه او خواهد خواند. در عین حال بونو و شارون راینسون هم به او کمک کرده‌اند. دوستانش می‌گویند او دو ترانه از این آلبوم را به نام ویتس تقدیم کرده است. او در حال حاضر خود را برای تور کامبوج که در نوامبر امسال برگزار خواهد شد، آماده می‌کند. این در حالی است که آلبرت‌ا بالت اعلام کرده است به زودی در پی توافقی که با کوهن کرده است قصد دارد تئاتر موزیکال– اپرایی را براساس زندگی این خواننده و ترانه‌سرای کلدادی روی صحنه ببرد، اجرای این تئاتر از لندن آغاز می‌شود و به مدت سه سال در نوری در سراسر دنیا به نمایش درمی‌آید.

پاشایی در یادداشتی که در اختیار «شرق» قرار داده درباره سوءتفاهم به وجود آمده برای مسوولان تجسمی نوشته است: «آنچه در دید آنان گویا ناخوشایند آمده و

اینها: در جراج عکس غرب آفریقا که توسط موسسه CMOOA در کشور مراکش واقع در غرب آفریقا برگزار می‌شود، که آثار هفت هنرمند ایرانی از جمله مرحوم یهن جلالی، گوهر دشتی، آرمان استیانیان و رفنا آرامش نیز حضور دارند.

کلبه کوچک من

ازدواج با قرآن (۸۲)

اردشیر خرم‌نکوب

■ اکنون درست ساعت ۸ شب است. ناگهان از همه کلبه‌های اطراف صداهایی در فضا می‌پیچد. این صدای ساکنان کلبه‌های دیگر است که برآکنده و با صدای بلند نوروز ایرانی را به من تبریک می‌گویند. آنها یک‌صدافریاد می‌زنند: ایرانی، تبریک! با شنیدن صدای بلند زنگ‌نایان، تونم از کف می‌رود. اراده بغضی که راه گلویم را بسته است، از دست می‌رود. در شگفتم چه کسی به ساکنان کلبه‌ها خبر داده که همین اکنون به وقت ایران، نوروز ایرانی فرامی‌رسد. اما چه اهمیتی دارد؟ مهم‌آش مطلب محبتی است که از کلبه‌های اطراف به سمت من فرومی‌بارد. شب که به نیمه می‌رسد، در سکوت کلبه کوچک، رشته کلام گسسته خود را به‌دست می‌گیرم: یکی از کسانی که در پاکستان سخانش مرا می‌پزمر، مردی بود ۵۵ساله. در لاهور و در خانه بزرگ و روستایی‌اش با او صحبت می‌کنم. مسلمان و شیعه است. بزرگ یک طایفه بزرگ است. آنچه که از او می‌شوم مرا سخت می‌گذارد، این سخن اوست: پاکستان، تارسیدن به جایی که باید باشد، ۴۰سال عقب است. مخصوصا در مناطق روستایی و قبیایی. با انبوهی از خرافات و معتقدات جاهلی. یکی از خرافه‌های مسلمانان روستایی این است که پدر، نذر می‌بیند که در صورت برآوردن شدن حاجتش، یکی از دخترانش را به عقد قرآن دربیورد. ازدواج با قرآن، یکی از خرافه‌های آزاردهنده جاهلی است که همچنان در پاکستان رایج است. عروسی مغفلی می‌گیرند و همه اهل روستا قبیله را به این عروسی فرامی‌خوانند. عروس، دختر جوان همان پدر است و داماد، یک جلد قرآن دختر را به عقد قرآن درمی‌آورند و عروس، از همان شب تا پایان عمر باید بنشیند که به تلاوت قرآن بپردازد. این همان نانمایی کاری است که به زعم من تا باید بی‌سرانجام می‌ماند. و مغفلومیتی که ظاهرا دست از سر زن و بخت تاریخی او برنمی‌دارد. اگر این دلسنان ازدواج با قرآن را برای صد نفر تعریف کنید، حتما بیش از ۹۵ نفرشان جانب آن دختر و بدبختی او را می‌گیرند. و کمتر کسی به یاد توهمین به قرآن و تخریب دینی می‌افتد که روحش با یک چنین شناعتی فرسنگ‌ها فاصله دارد. ازدواج با قرآن، سنت صدها ساله‌ای است که لابد نسل به نسل از آن پاسداری شده، اما در تاراج قرون و اعصار دچار آسیب و هدم و حذف شده. مردمانی که به خیال خود در این راه مجاهده کرده‌اند و از یک چنین خرافه‌دهشتناکی صیانت فرموده‌اند، یک نگرش مروتی را می‌گویند: کلت دست به دست کرده‌اند و به خیال خام خود در پیگاه خدا نیز برای خود پادش مضعافی انتظار می‌برند! مرد زمین‌دوست به پشتکاری که از او بعید می‌نماید، همچون می‌نویسد: آرام و دقیق و بدون خط‌خوردگی هیچ حساسیتی برای دانستن آنچه که می‌نویسد، نشان نمی‌دهم. حتی وقتی چوَن و او را برای هواخوری بیرون می‌برند و او متعمدانه نوشت‌اش را کنار من رها می‌کند، نیم‌نگاهی هم به نوشت‌اش نمی‌اندازم. اما کمی بعد که باز می‌آیند، خودش آن را برمالا می‌کند. اینکه قصد دارد همه همکاران و وکلا و کله‌گنده‌هایی را که در این سال‌ها از او پول می‌گرفته‌اند و راه را برای زودبندهای او می‌گشوده‌اند لو بدهد. او با گفته‌اند اگر این کار را نکنی، جرمت سبکت می‌شود. رفاقت جوان با مرد زمین‌دوست به مرحله تازایی یا می‌گذارد. حالا این جوان است که از شیرین‌کاری‌های خود و دوستانش می‌گوید و زمین‌دوست را می‌خواندند. از شیطنت‌ها و خوردن‌ها و کشیدن‌ها، به قول خودش، همه کشیدنی‌ها را کشیده و همه نوشیدنی‌ها را نوشیده. اینها را که می‌گوید، فصل مشترک تازه‌ای میان او و مرد زمین‌دوست آشکار می‌شود. جوان از سر احترام، مرتب به مرتبه نازل خود اشاره می‌کند و یادآور می‌شود که: خوردن‌ها و نوشیدن‌ها و کشیدن‌ها و کیف ما کجا و مال من کجا؟! و زمین‌دوست از اعتراف مکرر جوان به این تفاوت لذت می‌برد. برای خیلی‌ها حس خود برتربینی، حس شیرینی است. حتی در این کلبه کوچک.

ادامه دارد

خبر آخر

هنرمند خلق آوین

■ شرق: هنر مفهومی و اجرایی در ایران، طرفداران فراوانی دارد و هزارچند گاهی نمایشگاهی در گوشه‌ای از تهران میزبان هنرمندان مفهوم‌گرای ایرانی است. اخیرا امیر معبد، هنرمند جوان ایرانی در اقدامی جالب توجه دست به اجرای کنشی واقعی زد که باعث حیرت، شگفتی و شاید نگرانی گروهی از مخاطبان ایرانی میزبان یعنی گالری محسن شد. معبد در اقدامی رادیکال، خود را در سالن گالری محسن خلق آوین کرد! سابقه این گونه کنش‌های مخاطرم‌آمیز معبد به سال پیش بازمی‌گردد که در دعوتی از مخاطبان خواهان آن شده بود که آنان با یک تفنگ سامچه‌بادی به سمت وی شلیک کنند. بیشتر مخاطبانی اعتراف کردند که شلیک‌های شلیک به امیر معبد بسیار تاثیرگذار و تکان‌دهنده بود. تحلیل بسیاری از کسانی که به معبد شلیک کرده بودند این بود که برای لحظاتی احساس اعمال خشونت روی دیگران باعث تاثیرگذاری شده بود. این گونه‌ای از به اشتراک گذاشتن کنشی بود که در جامعه به وفور قابل مشاهده است. در اثر جدید اجرایی معبد، مخاطبان با یک خودکنشی کاملا واقعی مواجه بودند. معبد به جای صندلی، یک قالب یخ گذاشت و آب شدن تدریجی، باعث یخ‌فشار بیشتر و در نهایت خالی شدن زیر پای وی شد. البته دیگران سعی بر منصرف کردن معبد داشتند که موفق نشدند و او خلق آوین شد. حضور ماموران امداد و نجات و نیروی انتظامی ماجرای جدید این هنرمند پرچنتجال را به پایان رساند. آثار اجرایی (Performative) در جهان از حدود سال‌های دهه ۶۰ و پس از آن آغاز شد و گسترش یافت. هنرمندانی چون ماریا آبراموئچ، کریس باردن و استکار ژرژباین با حرکاتی خودآزانه به نقد اجتماعی، روانی و فرهنگی جامعه غرب پرداختند.